

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 10. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849789941936.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

Fru Heiberg, der var født i Napoleon-året 1812, lige inden statsbankerotten, og levede indtil 1890, Estrups tid, var en moderlig og jomfruelig madonna, almissegivende, med elementær sans for helligbrøde, ukrukket, når det kom over hende, varmhjertet og gnistrende, takkefuld som en heroine hos Karen Blixen, undertiden monstrøs, et geni i perfidit gennemført god opførsel. Hendes skæbnetro viser, at hun har haft samme Vorherre som den syv år ældre H. C. Andersen, men han bar sig mere ironisk ad, når han afgav responsum om den herskende klasse, som de begge skaffede sig adgang til og underlagde sig. Ikke sjældent breder hun sjælen ud og synger af fuldt bryst på sin storladne måde, hvor sentimentaliteten holdes i ave af hendes ubarmhjertighed, men hun samler skørterne umiddelbart bagefter, audiensen er forbi i et nu. Hun er dydig og dydsiret, hun er åndsoverlegen og rå. Hendes fantasi er overordentlig, og hendes passion er livsvarig. Både stoltheden og fordommene bevares intakt gennem de mange år. Sandheden så langt hun ser den. Det er ikke alfedans det hele.